

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Så synes jeg bare, at Socialdemokratiet skulle komme med sådan et forslag til investeringsaftale, der giver ulandene nogle rettigheder til også at gå ind og vedtage lovgivning, der regulerer forhold, som berører et multinationalt selskab og dets ejendom i et land.

Det glæder mig, at hr. Claus Larsen-Jensen understreger det parlamentariske problem, der er i WTO, det demokratiske underskud kan man kalde det. Derfor vil jeg godt spørge, om vi – Socialdemokratiet og Enhedslisten – ikke kunne være enige om at opfordre udenrigsministeren til at genoptage bestræbelserne på at få en parlamentarisk forsamling, for det tror jeg, at den tidligere regering under ledelse af Poul Nyrup Rasmussen, arbejdede for. Sådan husker jeg det, men det er, ligesom om det arbejde er gået i stå.

Og det parlamentariskemøde, vi havde i Cancún, hvor jeg i øvrigt havde den ære at holde en lille tale – som fik stor applaus fra ulandenes side, vil jeg gerne viderebringe – var jo en forsamling, der var organiseret uden for WTO, som altså parlamentarikere havde lavet bl.a. i samarbejde med Europa-Parlamentet, der for en gang skyld gjorde noget nyttigt.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Ja, nu er vi kommet til den operative del, og jeg har noteret mig hele dagen i dag, at det stort set har været meget vanskeligt for Enhedslisten at kunne finde en undskyldning og måtte have en computerrettelse for ikke, stort set at tilslutte sig det, vi andre mener. Det synes jeg sådan set er dejligt.

Men vi kunne da godt i Folketingets Europa-udvalg, hvis vi skal gøre WTO-arbejdet lidt mere operativt, sætte et stykke udviklingsarbejde i gang og kigge på udvikling af hele det parlamentariske. Det synes jeg da ville være en god idé; det kunne vi nok samle alle partier om. Vi kunne vel også tage fat på en investeringsaftale; vi kunne også bede regeringen – og så kan jeg stille det som et spørgsmål til udenrigsministeren – om ikke også regeringen kunne tage initiativ til at kigge på, hvordan og hvorledes en sådan afbalanceret aftale kunne udvikles. Så kunne vi jo tage en drøftelse senere om det i Folketinget.

Så skal jeg bare sige om det parlamentariske samarbejde: Lige så vel som vi har sloges for, at vi i EU-regi skal have styrket det parlamentari-

ske arbejde, jeg tænker her særskilt på nationalparlamenters opgaver, så ligger vi jo og bøvler rundt i de globale organisationer. Nogle gange deltager vi sådan lidt i afdelingen af det, jeg kalder den politiske turisme, ved at deltage i den slags møder, fordi det ikke er en formel forsamling. Vi har IPU, Den Interparlamentariske Union, der fungerer, som meget gerne ville ind og overtage rollen i det her og ikke rigtig har haft succes med det. De møder, der har været Seattle, og som også var i Cancún, har vel ikke rigtig levet op til det her.

Derfor synes jeg da, at lige så succesfuldt, som vi har forsøgt på det europæiske område at se, om vi kan styrke den parlamentariske indsats, kan vi vel gøre en indsats for også at forsøge at gøre det i forhold til WTO.

Men så vil jeg bare sige: Så er vi nødsaget til at tænke det sammen med alle de andre internationale organisationer, vi deltager i. Jeg hører til dem, der er noget betænkelig ved hele den vækst, vi har i internationalt samarbejde, hvad vi skal deltage i på kryds og tværs, og at vi ikke får skabt et sammenhængende system også med den parlamentariske indflydelse på alle de internationale og europæiske organisationer, vi deltager i.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg har to spørgsmål til Socialdemokratiet. Det første går på den formulering, der handler om, at man ikke må lade Singaporeemnerne blokere for en aftale. Hvordan opfatter Socialdemokratiet den mere præcist? Den kan jo godt betyde, at man i sidste øjeblik giver lov til at kaste nogle af emnerne, hvis det er nødvendigt, som en slags indrømmelse.

Den kan også betyde, at man allerede nu meddeler, at de er ude, som Enhedslisten gerne vil have. Endelig kan den betyde, at vi kommer med et udspil, hvor vi siger: Vi forlader single-undertagning på det her område. Vi er parat til at lave en aftale, hvori Singaporeemnerne ikke indgår, men vi forhandler så videre med dem. Vi vil gerne fortsat snakke om dem. Og jeg forstår, at Socialdemokratiet ligesom SF synes, at der kunne være mange gode muligheder i at få aftaler på nogle af Singaporeemnerne.

Kl. 11.40

Derfor håber jeg selvfølgelig, at man er enig med SF i, at det er den sidste mulighed, der skal vælges, og vil tilkendegive det, sådan at vi får en